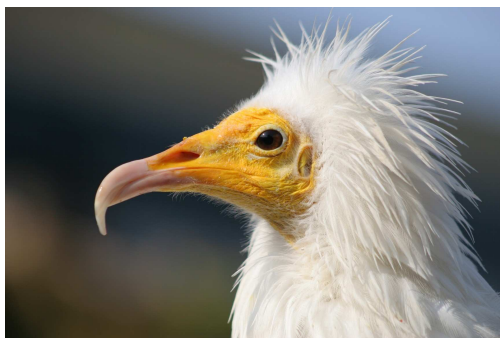

Aasgier *Neophron percnopterus*

Verspreiding:	Zuid-Europa, Afrika, het Midden-Oosten, India, Pakistan, Nepal
Voedsel:	Aas, eieren
Leeftijd:	Tot 37 jaar in gevangenschap
Gewicht:	1,6 tot 2,2 kilogram
Broedduur:	42 dagen
Aantal eieren per keer:	2 eieren
IUCN-status:	Bedreigd

Hoe zie ik eruit?

De kleinste giersoort is de aasgier. Met een grootte van gemiddeld 65 centimeter en hun opvallende gele kop zijn ze niet te verwarren met andere giersoorten. Het grootste gedeelte van hun verenkleed is wit gekleurd. Zwarte veren zijn te vinden op de vleugels. De aasgier heeft een gele snavel met een zwarte snaveltop. De rest van het gezicht is ook geel van kleur en heeft geen veren. De poten zijn roze en hebben stevige zwarte nagels.

Waar woon ik?

De aasgier leeft in Afrika, Azië en Europa. In Nederland zal je de aasgier niet zo snel tegen komen, maar in zuidelijke landen als Spanje en Griekenland wel. De aasgier heeft een voorkeur voor open gebieden, waar ze op zoek gaan naar hun voedsel. In de berggebieden voelen de aasgieren zich ook wel thuis. Daar maken ze hun nesten op de kliffen.

Wat eet ik?

Klein van stuk

De naam van deze vogel verklapt al een beetje wat over zijn eetgewoontes. De aasgier is namelijk dol op aas, net als vele andere giersoorten. Hij is echter een stuk minder sterk dan zijn grote familieleden. Door hun formaat en mindere kracht zijn ze nooit als eerste aan de beurt om vlees van een kadaver af te eten. Met hun spitste snavel weten ze de laatste restjes van het bot af te halen.

Wie niet sterk is, moet slim zijn

Naast het eten van de vleesresten, tikt deze vogel regelmatig een eitje. En dat is niet zomaar een eitje. De grote eieren van de struisvogel zijn vaak het doelwit. De schaal van deze eieren is niet makkelijk te openen.

Daar heeft deze vogel wat op bedacht. Hij gebruikt stenen om eieren te openen. Door een steen met de snavel op te pikken en op een ei te smijten breekt de schaal.

Mijn familie en ik

Als aasgieren uit het ei zijn gekropen blijven ze nog zeker 70 dagen in het nest. Ze worden dan gevoerd door beide ouders. Na het uitvliegen blijven ze nog ongeveer 1 maand afhankelijk van hun ouders. Op een leeftijd van 4 tot 5 jaar zijn ze zelf oud genoeg om jongen te krijgen.

Ze zoeken dan een partner op waarmee ze meestal meerdere jaren jongen krijgen. De nesten worden gebouwd van takken met een combinatie van haren en wol. De paren hebben vaak meerdere nesten die ze meerdere jaren achter elkaar gebruiken. Als het vrouwtje de eieren gelegd heeft zorgt ze samen met het mannetje ervoor dat ze uitgebreed worden. Na ongeveer 42 dagen komen de eieren uit.

Help!

In grote delen van het verspreidingsgebied is de aasgier dramatisch in aantallen afgenomen en nemen ze nog verder af. In Europa neemt het aantal af door elektrocutie door hoogspanningsleidingen, gebrek aan karkassen door hygiëneregels en gif. In Afrika gaat de populatie naar beneden door jacht en verlies van leefgebied (en dus gebrek aan karkassen). In India is ook vergiftiging een bedreiging. Dit komt door medicijnen in kadavers van vee.

Er worden al heel wat acties ondernomen om de aasgieren tegen uitsterven te beschermen. Mensen die in de gebieden leven krijgen meer informatie over de aasgieren. Het opruimen van de karkassen is een groot probleem. Daarom worden er met boeren voederplaatsen gemaakt. Op deze voederplaatsen wordt het dode vee weggelegd. Deze dode dieren kunnen de gieren dan weer gebruiken als voedsel.

Een andere manier waarop er actie wordt ondernomen is om onderzoeken te doen naar deze vogels. Zo wordt er bijvoorbeeld onderzocht hoe de dieren van Europa naar Afrika vliegen. Onderweg komen ze allerlei gevaren tegen. Door deze gevaren op te schrijven, kan er gekeken worden hoe ze tegen die gevaren beschermd kunnen worden. Daarnaast zijn er aasgieren uitgezet in onder andere Israël. Deze gieren zijn in dierentuinen geboren. Door deze vogels in het wild uit te zetten neemt het aantal weer toe en wordt de kans op uitsterven kleiner.

Wist je dat...

... de aasgier met zijn gele gezicht zijn soortgenoten wil versieren?

Hoe geler, hoe beter. Maar hoe worden ze eigenlijk zo geel? Door mest van grote grazers te eten. Daarin zitten stoffen uit de planten die de grazers eten en die stoffen maken het gezicht van de aasgieren geel. Hoe meer mest een aasgier eet, hoe geler het gezicht.

... gieren ook wel 'de opruimers van de natuur' worden genoemd?

Gieren eten dode dieren. Als gieren deze dode dieren niet op zouden eten, blijven de kadavers liggen. Dit trekt allerlei ongedierte en bacteriën aan. Zij kunnen allerlei ziektes veroorzaken die niet goed zijn voor mens en dier. Doordat gieren kadavers eten wordt dit voorkomen.

... er gieren bestaan die voornamelijk van botten leven?

De baardgier eet de botten van dode dieren. De grote botten kunnen ze niet in één keer doorbijten. Daarom nemen ze de botten mee de lucht in. Als ze op grote hoogte zijn, laten ze de botten op de grond vallen. De botten breken dan kapot, zodat ze die kunnen opeten.

Meer informatie?

Klik voor meer informatie over de aasgier op de volgende link:

http://www.schooltv.nl/beeldbank/clippopup/20101110_aasgier01

Wil je zien hoe de aasgier een ei open breekt? Klik dan op de volgende link:

<http://www.youtube.com/watch?v=eH8Jv952V0o>

Nieuwsgierig geworden naar hoe deze vogel er in het echt uit ziet? Kom hem bekijken in Vogelpark Avifauna.